

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det er under denne Forhandling af flere ærede Medlemmer udtalt, at Staten bør støtte de Erhverv, som i særlig Grad trænger til at ophjælpes, og man har henvist til den store Betydning, som det samfundsmæssigt vil have, at Staten gør noget for at bevare en livskraftig Middelstand med selvstændige Bedrifter. Det er vist fuldstændig rigtigt, og jeg kan i Tilslutning til, hvad der i saa Henseende er sagt om Fiskeriet, udtale, at er der noget Erhverv her i Landet, der trænger til Støtte, er det dette. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) udtalte sig meget varmt for en Forbedring af Vestkystfiskernes Arbejdsforhold og gjorde Rede for deres berettigede Krav paa at faa Hjælp af Staten til Forbedring af deres Havneforhold. Jeg vil gerne hertil have Lov til at føje, at der ogsaa er andre Fiskere end dem, der bor paa Vestkysten, som arbejder under grumme daarlige Forhold. Jeg skal saaledes tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa ved tidligere Finanslovbehandlinger har udtalt, at de Fiskere, som bor omkring Limfjorden, i høj Grad trænger til at faa deres Havneforhold forbedret. Da nu Statens finansielle Tilstand er saadan, at Bevillingsmyndighederne ikke af finansielle Grunde maa se sig nødsaget til at modsætte sig ethvert Krav, der fræmsættes til Fremme af økonomisk Foretagsomhed, har jeg Haab om, at de Mangler, som jeg her ganske kort skal omtale, i en ikke alt for fjern Fremtid maa blive afhjulpet. Manglerne bestaar i, at der ikke i Limfjorden findes Havne, hvor de kostbare Motorbaade kan ligge i Sikkerhed. For Eksempel er Forholdet saaledes med Hensyn til Havnene paa Salling-Kysten — den Egn, jeg har den Ære at repræsentere, og hvor jeg er bedst kendt —, at enten giver de utilstrækkeligt Læ eller er utilgængelige for de mere dybtgaaende Motorbaade, saa at Fiskerne føler sig i høj Grad utrygge i deres Virksomhed. Fiskerne paa Fur har for at raade Bod paa dette uheldige Forhold selv bygget en Havn, men paa Grund af manglende Midler er der endnu den Fejl ved den, at Motorbaade ikke kan sejle ind i den, naar der er Lavvande i Fjorden. Fiskerne ansøgte forrige Aar Staten om at afhjælpe denne Mangel, og Ministeriet for offentlige Arbejder tilbød ganske vist i Fjor at lade Uddybningen af en Rende gennem den yderste Sandrevle — det er den, der hindrer Baadene i at gaa ind — foretage

af Uddybningsfartøjet „Dragen“, mod at Fiskerne refunderede Udgifterne til Overarbejdspenge, Kul, Olie m. m., hvilke Udgifter var beregnede til ca. 1,200 Kr., men da Fiskerne ikke havde nogen Tillid til, at en saadan Rende gennem Sandrevlen vilde kunne holde sig aaben, naar Molen ikke samtidig blev tilsvarende forlænget, har de endnu ikke taget imod dette Tilbud. Derimod har de, saa vidt jeg ved, atter indsendt et Andragende igennem Landbrugsministeriet til Ministeriet for offentlige Arbejder om at faa foretaget Beregning over, hvad der bør gøres, for at Motorbaadene til enhver Tid kan sejle ind i Havnen, idet de haaber, at Staten vil udrede de Udgifter, der følger af de forberedende Arbejder, saavel som de Udgifter, der følger af Forlængelsen af Molen og af Uddybningen i Sandrevlen. Til Begrundelse af disse efter min Mening berettigede Krav skal jeg tillade mig at oplyse, at Fur Fiskerihavn og den Del af Molen, som allerede er bygget, har kostet dem ca. 18,000 Kr., og naar man ved, at det er en fattig Fiskerbefolkning, der har udredet et saadant Beløb, beviser dette, at der er en virkelig Trang til Stede til et saadant Anlæg. Men da Fiskerne ikke har kunnet udrede denne Udgift uden at dække en stor Del deraf ved Optagelse af Laan og de vanskeligt kan eller tør paadrage sig større Gæld, end de allerede har, er det absolut nødvendigt, at Staten i dette Tilfælde træder hjælpende til. Jeg vil derfor bede den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder stille sig velvilligt overfor Fiskernes Krav om Udbedring af Indsejlingsforholdene til Fiskerihavnen paa Fur. De Folk fortjener en Paaskønnelse for det energiske Arbejde og det store Offer, de har bragt for at faa en Fiskerihavn, et vistnok enestaaende Eksempel her i Landet.

Jeg vil ligeledes benytte Lejligheden til at anmode de samme højtærede Mini- stre om at stille sig velvilligt overfor et lignende Andragende fra Fiskerne i Glyngøre. Saa vidt jeg husker, blev Andragendet for et Par Aar siden indsendt til Ministeriet. Det gaar ud paa at faa Statens Bistand til at afhjælpe nogle Mangler ved Trafikhavnen paa Glyngøre, Mangler, der bestaar i, at Havnen, der ogsaa benyttes som Fiskerihavn, ikke giver tilstrækkeligt Læ for Fiskernes Baade og Hyttefade, saa at Fiskerne ofte lider store Tab, naar Vejret er uroligt. Det vil derfor have den allerstørste Betydning for Fiskeriets Triv-